rahva fõnad on, olgugi, et nad
unemad aegsed rahva laulud on.
Nii on Tartus hr. K. Faiki kulul
välja antud laulikuid, kus palju
neid samu laulusid on, nii ka
rahvas laulab — olgugi, et nad
parandatud on —, aga neil ei ole
laulu kirjutaja nime, ei ka
„Rahva laul" juure tähendatud.
Mitmest tõusist arvan mina, et
nad rahva enese laulud, — siis
arvasin paremaks, kui kõik fõ=
nad juure kirjutan, s. o. lauli=
kutest ja rahva hulgast, kuidas nad
on ja tähenan juure, kust ja
kellelt, kui võimalik.

Et juurem jagu viisisid
unemad aegsed viisid on, siisi
teen, kas nad kõik rahva vii=
sid on, aga et nad rahva
hulgas laulsakse, kirjutan
auetigi ülesse ja tähendan —
kui arvan, et rahva laul eiole
küünisse märgi (—?—) juure.

Mälk.

№ 1. Miks sa nutad?

Kurvalt. Laulisakse: Aminurm.

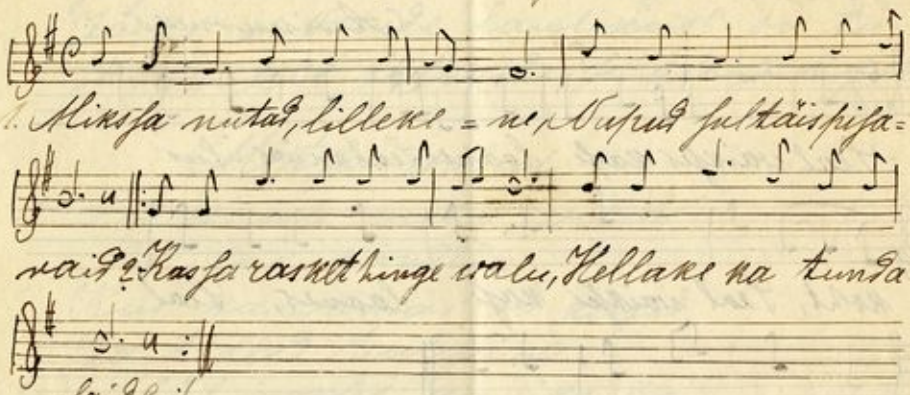

2. On sul Eesti pind ka rõõkind,
Vaikne õõ sul teada anid
Ennemuistsest roomu põlvest,
Kadund õunest pajatand?
3. Tõsta pääd, oh õiekene,
Koit on saanud sandaks!
Oma teras hulgvalt saadab,
Et nad nutte kuivataks.
4. Kui ta lõuna valgust puistab
Ole õitsva sanda:
Oh kuis tahame tal tänu,
Oir, siis vastu õhata!

A. Koidula.